

dum suam voluntatem benigne susceptus est, habens secum alios duos episcopos¹, 801
amicosque nostros Ceonmundum atque Torctmundum². Pro quorum solatio litteras^{post Apr. 5.}
meas direxi domino meo David regi³.

Inter alia siquidem, quae mihi ipse praefatus venerabilis pater litteris suis
5 mandare curaverat, de vestra tribulatione innotuit nobis. Cuius causa has consolatorias
litteras caritati vestrae dirigere studui; deprecans vos in conspectu Dei viriliter agere
et forti animo esse. Nec semper nox nec semper dies, sed vices suas agunt⁴: ita
huius saeculi adversitas vel prosperitas. Hodie tempestas imminet, sed cras serenitas
arridet. Figatur spei anchora in Christum. Qui laetetur in prosperis, timeat adversa;
10 et qui adversis fatigetur, speret^a prospera cito advenire. Aurum perfecti decoris non
erit, nisi fornace ardoris probetur.

Arbitror ex te ipso tuae partem tribulationis oriri; qui forsitan inimicos regis⁵
recipias vel inimicorum illius possessiones tutaris.

Si vero iuste patieris, quid turbaris? Si vero iniuste, cur non recorderis sancto-
15 rum? 'Tribulationes Iob audistis', dicit Iacobus apostolus, 'et finem Domini vidistis'. Iac. 5, 11.
Qui particeps est tribulationis sanctorum, particeps erit et gloriae.

Noli fugam meditari, sed coronam sperare. Sta fortiter in acie quasi signifer
castrorum Christi. Si fugit vexillum ferens, quid facit exercitus? Si tuba tacet in
castris, quis se praeparat ad bellum? Si dux timidus erit, quomodo salvabitur miles?
20 'Necdum', dicit apostolus, 'usque ad sanguinem restitistis; et obliti estis consolationis^{Hebr. 12, 4-6.}
vestrae; castigat Deus omnem filium, quem recipit'. Pro paternae pietatis castigatione
filius contristari non debet. 'Impii fremebant super iusto', dicit scriptura, 'sed Dominus^{Cf. Ps. 36, 12. ib. 57, 7.}
conteret dentes eorum'; et ad nihilum redigit impetus eorum. Lege diligenter, quo-
modo senex Matathias in ipsa morte imminente hortatus est filios suos, ut viriliter^{1. Macc. 2, 49 sq.}
25 agerent et fortiter debellarent adversarios Dei; et quomodo sancti per tribulationes
coronati sunt; et quam, non dicam parva, sed etiam nulla, sit gloria peccatoris; dicens
inter cetera: 'A verbis viri peccatoris non timueritis; quia gloria eius stercus et^{ib. 2, 62. 63.}
vermis; hodie extollitur et cras non invenitur; quia conversus est in terram suam et
cogitatio eius periit'^b.

30 Nec longe antiquorum^c exempla temporum quaerere opus est, dum habes prae-
sentia sufficienter. Tu ipse vidisti, quomodo perierunt reges⁶, principes, qui adversati
sunt antecessoribus tuis⁷ et ecclesiae Christi. Numquid Deus in horum⁸ dormit
sceleribus, quia aestimant se inpune^d posse insanire, nec putant oculum Dei vigilare
super eorum insaniam? Stulti facti sunt in sapientia sua, non timentes Deum iudicem.^{Cf. Rom. 1, 22.}
35 Tua vero patientia et bona voluntas oret pro illis, ne⁹ forte det Deus illis paenitentiam,
et fiant ex inimicis amici Dei facti. Sin autem illorum perditio praefinita est, tua
siquidem sanctitas nullatenus erit sine remuneratione aeternae felicitatis. Sicut fumus
illorum evanescit superbia, et tua patientia sicut lux splendet in diem perfectum.

Harum obsecro lectio litterarum animum tuum confortet viriliter agere et con-
40 stanter stare in acie exercitus Christi. Quis trepidare debet, Christo duce et praeunte
agmina certaminis sui? Prior ille portavit crucem suam ad passionem, pati pro
mundi salute paratus; clamans omnibus: 'Qui vult venire post me, abneget semet-^{Matth. 16, 24.}

^a) sperat H.   ^b) periet H.   ^c) ante quorum H.   ^d) inpuni H.

1) Eorum alter fuit Chunibertus ep. Vintoniensis, testibus Anglo-saxon chronicle et Flor. Wigorn.
45 ad 799 (pro 801). J.   2) de quibus cf. ep. 231 supra p. 376 n. 1-3.   3) ep. 231 supra p. 375.   4) Cf.
supra p. 152 n. 3, 314.   5) Eardulfi regis Northanhumbro-
rum 796-809, cf. Simeon. Dun. Hist. reg. II, 65 a. 801: His temporibus Eardulf rex Northanhumbro-
rum duxit exercitum contra Kenwlfum regem Merciorum propter susceptionem inimicorum eius.   6) Interfectus est Aelfwaldus rex Northanhumbro-
rum d. 23. Sept. 788 (Simeon Dunelm. a. 788), Aethelredus d. 18. Apr. 796. J.   7) Aelberhto (767-778) et
50 Eanbaldo I (778-796) archiepiscopis Eboracensibus.   8) i. e. Eardulfi regis, v. supra n. 5.   9) anne.